

Odyſſeæ Ho-

MERI LIBRI XXIIII.

NUPER

A SIMONE LEMNIO EM-
porico Rheto Curiensi, Heroico
Latino carmine facti, & à mendis
quibusdam priorum trans-
lationum repur-
gati.

ACCESSIT ET BATRACHO-
myomachia Homeri, ab eodem secundum
Græcum Hexametro Latini-
tate donata.

*Cum Cæs. Maiest. & Gallorum
Regis gratia & priuilegio ad
quinquennium.*

BASILEÆ.

Vltima saxosæ penetralia prendimus aulæ,
 Vitamusq; procul monstrosi membra gigantis.
 Tunc & oues pingues claudit, caprasq; salaces
 Impulsas intra latæ speleæ cauernæ.
 Mox stabulis cunctas mulget: sed detinet extrâ
 Terrificas caulas agnosq; hircosq; petulcos,
 Lanigerosq; mares. tum tollit in aera postes.
 Trudit & inde gemens immanem ad limina ualuam,
 Saxum ingens, grauido quod pondere subleuat altè,
 Quale bis undeni currus crepitante sub axe
 Vix ab humo ueherent bis bina mole, rotarum:
 Vsq; adeò admouit celsam pro cardine rupem.
 Dehinc residens, & oues blandas, caprasq; cientes
 Balatum mulget, pressabat & ubera palmis
 Ordine tracta suo: foetus post mulctra capellæ
 Quæq; suos repetunt, calathisq; è uimine textis
 Dimidium niuei fundit per uimina lactis
 Concretæ seruans ad plena coagula massæ,
 Per quæ rara sero stillat uia facta liquores.
 Altera pars illi uasis retinetur amœnis,
 Quam bibiturus erat reparans conuiuia cœnæ.
 Tunc flammam incendit. cunctis sic rite peractis,
 Nos adeò primùm tenebroso aspexit in antro,
 Sub saxo trepidos, uerbis sic quærit amaris:
 Vnde peregrinis sulcatis nauibus æquor,
 Perq; uias liquidas, & cærulea concita uentis?
 Qui uos estis? ait. cur huc uos, hospita turba,
 Puppibus aduecti? num merces æquore fertis,
 Per uada salsa maris iactati fluctibus atris,
 Traiecisse iuuat propter commercia pontum?

Polyphemus
 aduenas Itha-
 cos alloqui-
 tur.

An peraratis aquas pelago, frustraꝫ; meantes
 Erratis, ueluti prædones gurgite cano,
 Piratæꝫ; rates armis super æquore celso
 Lentatis, posita tristi in discrimine uita
 Per uarios casus, turba exitiosa per undas,
 His qui cana legunt externi marmora classe,
 Ac miserorum hominum merces inhiatis acerbis
 Sic ait. at nobis gelida formidine pectus
 Frangitur, hic clamorꝫ; & corpus terruit ingens,
 Terrificosꝫ; sonos, monstrumꝫ; tremiscimus atrox,
 Impleuit clamore locum. uix pauca furenti
 Subijcio, & raris turbatus uocibus hisco :

Ulysses Cy-
 clopi.

Pellimur à Troia magnis erroribus acti
 Graiugene infausi, quos fudit Achaica tellus.
 Huc nos Auster aquis egit, sæuæꝫ; procellæ
 Ventorum, & uasti rapuere per æquora fluctus,
 Dum cupimus patrios uelis repetisse penates.
 Iste uias alias, aliudꝫ; iter æquore celso
 Compulit infelix casus. Sic Iuppiter altus
 Nos aliò miseros uoluit dare lintea uentis,
 Atridæ regis populos, Agamemnonis alti,
 Cuius in immensum contendit gloria cœlum,
 Qui tantæ excidit mauortia mœnia Troiæ,
 Qui tot deleuit populos sub Marte feroci?
 Ad tua nunc fugimus genua, oramusꝫ; profecti
 Littus ad hoc uestrum : miseris succurre, leuisꝫ;
 Hospitijꝫ; pius ser dona precantibus ipse :
 Siue aliud munus quod te modò cunꝫ; decebit,
 Hospitibusꝫ; datur : neu despice uota precesꝫ;.
 Sed reuerere deos, precor ô pater optime Cyclops.

Turba

Turba sumus supplex, miserere benignior hospes
 Hic, Iouis exemplo, qui supplicibusq; bonisq;
 Auxilium hospitibus præbet, uindexq; tuetur
 Hospitij fautorq; ultorq; comesq; piorum,
 Iuppiter accedit peregrinos sæpe sequendo.
 Hæc ego cum dixi supplex, exarsit in iras,
 Truxq; minas affert, & uerba atrocias fundit:

Polyphemus
 Vlyssi.

Haud sapias ô hospes, quicumq; adueneris unda
 Huc procul ad littus, longinquis uectus ab oris,
 Qui curare deos, aut numina celsa uereri,
 Seu uitare iubet, profugus qui littora calcas.

Cyclopes de
 orum con-
 temptores.

Crede Iouem nulli metuunt Cyclopes in antris.
 Non tonitru curant, non ægide fulmina quassa,
 Fœlices'ue deos. maiorq; potentia nostra est.
 Possumus & dextra, uolumus si, uincere diuos.
 Non odium, non ira Iouis, non fulgura terrent,
 Ut tibi cum socijs parcam. si deniq; mente
 Non mihi concepi, pasces mea uiscera præda.
 Dic mihi, qua regione rates religaueris altas
 Concitus huc undis, an sint propè, siue rudentes
 Extremo teneant fessas in littore naues.

Hæc ita fatus erat, quo me tentaret in antro.
 At non me latuit, fœcundum pectus habentem.
 Callidus ergo illi ficto sic corde loquebar:

Vlysses Po-
 lyphemo.

Ipsè mihi fregit nauem Neptunus in undis,
 Concutiens terram, scopulisq; affixit acutis,
 Collisasq; rates saxo prope littora uestræ
 Disiecit terræ, quæ rupes ardua tendit.

Namq; procellosus detorsit ab æquore uentus,
 His solus socijs fugi uix ipse ferocem

Cyclops du-
os Vlyllis fo-
cios deuorat

Perniciem undarum ponto, pelagiq; ruinas.
 Ille nihil, rabiem truculentior ore fatigans,
 Insurgensq; simul rapuit duo corpora nostra,
 Corpora prensa uirum, scopuloq; illisa cruento
 Tundit humi, ueluti catulos, & ab ubere raptos
 Matris ouis foetus, cerebrumq; cruore fluebat,
 Guttatimq; solum rubefecit sanguine sparsa,
 Humectabat humum tabo, cerebriq; liquore,
 Truncatimq; uirum per partes corpora cesa
 Apponens coenam crudelior arte parabat:
 Ceu leo montanus, rabies quem uertice rupis
 Exacuit, praedam uorat incitus ore cruentam.
 Sic quoq; direptos rabidam coniecit in aluum.
 Non carnes ullas, tepidis non ossa medullis,
 Illa nulla solo liquit, uorat omnia dirus.
 Horror habet mentes, intentant omnia mortem.
 Tendimus heu flentes trepidas ad sidera palmas,
 Vota Ioui facimus, crudelia facta tuentes.
 Ut uero humano repleuit uiscere uentrem,
 Atq; hominum carnes uastam congeffit in aluum,
 Insuper epotat tetro mulctralia lacte,
 Ac ueteri pecorum concreta coagula succo.
 Mox grauior stabulis inter pecora ipse recessit,
 Et tepido stratus iacuit resupinus in antro.
 Saepè quidem libuit ferro, dum sterteret ille
 Destruxisse iecur, uulnusq; infligere corde.
 Sic mihi saepe quidem lateris, quo muniors, enses
 Stringere suadebant fortissima pectora marte,
 In pectusq; illi ruere hic per uulnera mille,
 Quà iecur aduersa dirimunt praecordia saepe: